

VOLKSWAGEN 1200

40 000 cenenih kilometrov

TRPEŽNA BARVA

O hrošču smo pisali že tolikokrat, nazadnje pa v letodelni številki „Avto“, da se bomo težkoognili ponavljajujo pomembljivosti v zasnovi volkswagenovega hrošča. Prav nič čudnega, da letos že 35 let star avto v masicem na gre v korak z „mledo, generacijo“. Saj veste: zunaj velik, znotraj majhen, težave s pritlago, slaba vidljivost in še kaj.

No, hrošč nismo vzel na test zaradi vzdržljivosti le zato, da bi odkazali njegove stare, znane neprake. Veliko bolj nam pri hroščevi karoseriji tokrat zanimalo njeno trpežnost.

Pričovali smo ti „luksuz“, ki si ga kolikor toliko skrben lastnik avtomobila ne bi nikoli. V sedmih pratežno zimskih mesecih – kolikor je bil hrošč „naš“ je bila edina skrb za karoserijo v tem, da smo avto redno prali zunanj in znotraj. Kroma nismo razvajali z začetnim premesom in tudi lako nismo privoščili nobenih kosmetičnih priboljškov. Skratka: nobenih polirnih vodil, začetnih voskov in podobnih dobrobit sodobne keratne industrije.

Ko smo hrošč nozadnjih obdobj vseh strani in ga počobali za slovo, nismo imeli miladostnemu videzu njenega politi. Nikjer sledov stanjan. Rijo na kromu ali lahk načil ne bi podrobno pogledom. Izjemno je bila le odigrina za velikost kovanca, ki jo je na strelji naredila nepravilno pritrjenje vse smrdci, pa se ta je začudila komaj kazala sledove rje, Hrošč seveda to je odigrino in krha.

Vsi, posredno pa tudi hroščeva zasnova kriva za nekatero občutljivosti mesta na karoseriji. Tudi najbolj izkušen tehnik „težko ose...parkejim“ praksem na blatinikih, ki itrljo iz karoserije. Zlasti sta pri tem ogrožena obe desni blatinik. Tudi nadzni desni blatinik je skupaj manjšo vdrtino, kak na njem pa ni razpolok. Druge občutljive mesta na karoseriji (zunanj robovi blatinikov) so kazali sledove prask od kemena, ki leti izpod koles. Isto velja za spodnji prednji rob zadnjih blatinikov. Kaže pa da je 40 000 kilometrov za VW hrošča premalo, da bi praska preble lak.

Zelo dobro sta preživel preskus tudi spodnji del karoserije in začetni premes podvozja. Pri parkiranju in vožnji čez velike neravnine velja zlasti paziti na „stopnice“ in na nastavke, v katerega vtakneta dvigalo. Tega smo med vožnjo čez stran navoz zvili. Zravnali smo ga – na roko – z dolgim železnenim drogom, ki smo ga vtaknili v odpotino in kreplko potegnili.

Bograjski tatički tudi našemu hrošču niso prizanesli; ker ni bilo nemilejšega dela, so nam pred hotelom Sumudija snali mrežici na prednjih blatinikih – ena pokriva trobljo, druga pa je „slap“.

Bolezni, ki se ji menda ne more ogniti noben hrošč, so prakse in umazanja na spodnjem robu odprtine vrata.

NOTRANJOST – B. P.

Kar zadeva notranjost hrošča, izdelavo in trpežnost skoraj nismo pripomeli. Najslabše se odrezuje sedeži, zlasti voznikov, ker je pač najbolj obremenjen; sedež je v precej podal, temelno usnja na njem pa zmečkal. Ponovimo še večje store greh: tri lega naslonjal ne zadostjuje, da bi se večji vozniki namestili dovolj daleč od volana, vstopanje na

zadnjo klop je težko in potnikom zadaj manjka prostora za kolena.

Drugi hroščeva opreme je vzdržala brez težav. Le pri prevratnicah nasionalala zadnje klopi smo – zaradi neprevidnosti – strgnali gumico, s katero je naslonjalo pritrjeno steno.

Spolten dober včas o kvaliteti karoserije, opreme in končni izdelavi so nam proti koncu supertesta kvartila le levu vrata. Pri vožnji po zelo slabih cesti, ko se avto stresal, so klopi po kdoj zapotopal.

SLABOKRVEN, TODA TRPEŽEN MOTOR

Hroščev 1200 kubično srce s 34 KM je kronično oslabelo. Zlasti slabti pospeški zahtevajo krepko mero občutka pri prehitavanjih in predvsem način prehitovanja, ki mu v Nemčiji pravijo „Volkswagen način“, je pa enak za vse slabotne avtomobile. Voznik mora že pred prehitovanjem preračunati hitrost nasproti vozečih vozil in že preden je cesta prosta vzeti zalet za prehitovanje. Le tako hrošč še razmeroma hitro prahiti počasnejšega pred seboj. No, pustimo znanje hroščeve bolezni tudi pri motorju in poglejmo kako je s kartno, na katero igra tovarna – vzdržljivost.

Po 40 000 kilometrov smo hrošču ponovno pritrjali morilno kolo in ga pognali po letalniški stezi. Primerjava rezultatov s tistimi, ki smo jih namerili na 10 000 kilometrov, kaže da motor še ni upadel. Razlike v rezultatih so neznatne in nepomembne. In pri tem moramo posebej poučitati, da smo našega volkswagena gnali ves čas na vse protrege. Vajeni razmeroma hitri voženji smo od hrošča zahtevali vso moč. Polomili in pokvarili pa nismo nisčesar. Razen običajnih zamenjav delov na rednih servisih smo „zunanj način“ zamenjali le eno svečko. Servis sam po sebi zamenja svečko na vsakih 20 000 prevoženih kilometrov, prav tako tudi platine, zato so ti servisi nekoliko dražji od servisov na 10 000, 30 000 kilometrov itd. Cena „malih servisov“ na 9000, 15 000 kilometrov itd., kjer gre le za zamenjanje olja, mazanja mazalkov podvožja, tečjevov vrat, podobno, pa je ustrezno manjša.

Avo smo več testa vzdrževali na ljubljanskem servisu „Automehani“. Načit včas na servisu je najboljši in za cene menimo, da so razmeroma nizke. Težje je seveda oceniti, če so fantje na servisu tam in našem hrošču posvetili več pozornosti kot drugim anonimnim lastnikom in avtomobilom. Še težje je pa ocenjevati kvaliteto drugih volkswagenov servisov v državi. Pri tem bodo v veliko pomoč mnenja in once „poprave bracev“, ki jo objavljamo za zaključek „superstesta“ (str. ...).

Na celini razdalj superesta je motor našega hrošča porabil poprečno 10,22 litra goriva na 100 km. Po začetni porabi 10,5 litra na 100 km in 100 km po 100 km pozimi, ko je bil avto občut v ježevku, se je poraba uveljavila na 10 litrov na 100 kilometrov. To so naši rezultati, pri katerih gre spet ponoviti, da smo, kedar je bilo le možno, vozili s polnim plinom. Glede na zmogljivosti motorja, je porabe zagotovo nekako ilko prevelika.

O vrsti goriv smo že govorili v prvem delu testa v letodelni prvi številki revije „Avto“. Za navodnjim benzincem motor klenka, to smo ponovno preverjali pri klicu superstesta. Tekom motor zahitev vsej melčinjški gorivu super in navadni.

Ko si človek kupi nove čevlje, prve dni žulijo, potem se uležejo po nogi in ko navezadne zazijajo podplati, je prepričan, da meče v smeti najboljše čevlje, kar jih je kdaj nosil. Z avtomobilom je podobno. Voznik se ga privadi v dobrem in slabem; pri napakah mu rad gleda skozi prste. In ko dedci v družbi jezijo ženske s pogovori o pločevinastih kočijah so ponavadi vsi »moji« avtomobili najboljši.

Tudi v uredništvu nismo povsem imuni zoper lastniške ljubljenik in bolezni. In ko smo »Herbij«, »traktor«, »pomarančo« — kot smo vsak po svoje kristol našega oranžnega superstesta — vrnili tovarni, nam je bilo kar nekam hudo.

No, po drugi strani imamo pri ocenjevanju prednost, da iz dneva in dan preseđamo iz enega tesnega avtomobila v drugega pa še v svoje. Tu se pa ljubezen neha. Že zavoljil tega, ker ni časa, da bi se tako daleč privadi na vsak avto posebej, da bi pozabili na napake svojega. Volkswagnov hrošč tretji, po 40.000 trdih kilometrov testa vzdržljivosti.

Po 40 000 prevoženih kilometrov (in sedmih mesecih) je bil v prostoru za potnike edini viden dokaz prevožene poti voznikov sedež, ki se je nekoliko podal, prevleka pa zmečkala.

Hrošč se je dobro prebil skozi zimo. Poleg težkega zadka so mu na zasneženih in zaledenelih cestah pomagale še „Savine“ ježevke. Nekajkrat nas je peljal tudi na smučanje. Smuči lahko pritrjdite na strehi z običajnim prtičnikom za smuči, če je le dovolj visok, ali pa s posebnim prtičnikom za smuči na zadku.

AUTO supertest

Škoda kot pa prihranite s kupovanjem navadnega bencina. Če kupujete melenico pol navadnega, pol goriva super, sicer prihranite približno 1,5 starega dinarja na prevoženi kilometar, je pa naliwanje na večini črpalk preveč zamudno.

Olije smo med dvema menjavama dobili samo enkrat in to na začetku testa. Potem se je porabila olja je zmanjšala in dolivanje med dvema menjavama ni bilo potrebno.

Spošten vtič o trpežnosti motorja in vzdrževanju: motor je zelo nezateven, vzdrževanje poceni in prestopo,

vendar z njimi poprečen voznik ubije dve muhi na en mestu, saj mu ni treba kupovati zimske obutve. Za načrtovan stroškov smo vzelci pri nas najbolj pogoste pasaste gume, znamke Michelin, kar pa seveda ne pomeni, da se gume drugih znamenk hrošču ne podajo.

JEŽEVKE LE ZA NEKAJ DNI

Gled ježevk se to: izkušnje zadnjih let kažejo, da so v resnicu potrebne le nekaj dni v letu. Pogosteje jih rabiti v vozniku, ki poslimi veliki vozni v hribe. Razen tega so glasovi proti ježevkam zaradi okvar na cesti – vse glesemajti. Da ne povorimo o dolgih zavornih poteh in slabih legi na suhih cestah. Skratka: voznikom hroščev priporočamo nakup dobre pasaste obutve s primerjivim „univerzalnim“ profilom in mogoče za vsak slučaj – snežne verige.

Ko smo VW 1200 prevzeli na test vzdržljivosti smo se vprašali, kje je razlog hroščeve trdoživosti. Se hrošč je trpežnost in poceni vzdrževanjem lahko odkupi za vse pomanjkljivosti svoje zastarle zasnove?

Po supertestu je naš odgovor: da! Primerjavo stroškov, ki smo jih imeli z drugimi avtomobili na testu vzdržljivosti, je najbolj zgovorne, zlasti še z upoštevanjem neprestanih podprtja. Zdaj čakamo še, kaj bodo porekli naši brali, lastniki VW 1200 in skoraj enakih VW 1300. Na strani smo objavili „Porotu bracivev“, anketno, ki bo dopolnila naše izkušnje. Mogoče so kje v državi tudi hrošči, rojeni pod manj srečno zvezdro!

VARČNO TUDI PODVOZJE

Hroščeva zavzema z motorjem v repu in zastaralo hitnino premo nismo ugotovili hiter vožnji ovinkov. Avto je zelo občutljiv tudi na bočni veter. Tu nismo pomoči. Po drugi strani pa kate tudi nedvomno prednosti. Velika 15-ciklinska kolesa priznačavajo gumami. Kljub ostri vožnji so letne diagonalne gume zdržale dobiti 30 000 kilometrov in ko smo avto vrnili so bile „že za silo“ slabih 10 000 kilometrov je pa hrošč prevozil obut v „Savine“ ježevke. S to obutvijo, nam na snegu in ledu nihče ni bil kos.

Pri tem pa vendar nekaj pribopom: Težek zadek zagotavlja hrošču dobro speljanje na spolki podlagi tudi brez ježevk, če je letna obutve pasasta s primernim profilom.

Nas „hrošč“ sicer ni okusil pasaste (radijalne) obutve, vendar imamo izkušnje z njimi že od prej. Pasaste gume mu zboljivo tudi lego na potniških cestah.

To smo upoštevali tudi v našem računu. Ježevk nismo računali, pač pa smo predvideli, da si voznik najkasneje po 40 000 prevoženih kilometrov kupi nove, pasaste gume. Pasaste gume so enkrat dražje od diagonalnih,

PORABA GORIVA

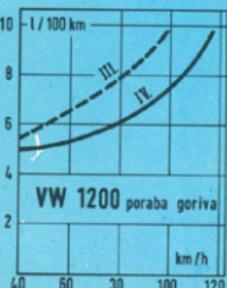
Poraba goriva pri stalin hitrosti v III. IV. prestavi

hitrost (km/h)	litri na 100 km	III.	IV.
40	5,5	5,0	
60	6,6	5,3	
80	7,8	6,0	
100	9,9	7,5	
117 (polni plin)	—	9,8	

(x) Merjeno pri 39 580 prevoženih kilometrih, na revni cesti, brez vetro

Poprečna poraba goriva na supertestu: 10,22 litra na 100 km

Poraba olja: zanemarljiva

Poraba pri enakomerni hitrosti smo merili z natancno merilno posodo.

Motnje in okvare

7780 km – pregorela žarometa

8200 km – gretje leva strani ne dela, sneta cev

16 700 km – strgana guma za pritrditev zadnjega naslonja
27 173 km – pregorela žarometa /vega žarometa

Vzdrževanje, popravila

7800 km – zamenjali (sam) žarometa

8250 km – privili (sam) sneto cev gretja

9600 km – servisni pregled na 10 000 km, menjava olja, menjava ene svečke

12 510 km – avto obuli v ježevke

15 900 km – servis na 15 000 km, menjava olja

21 700 km – servis na 20 000 km, menjava olja, menjava svečke, menjava platin, nova guma zadnjega naslonja, nova vzmjet pedala za plin

21 800 km – sneli ježevke, obuli letne gume

26 200 km – servis na 25 000 km, menjava olja

27 173 km – zamenjali (sam) žaromico

31 880 km – servis na 30 000 km, menjava olja

34 900 km – servis na 35 000 km, menjava olja

40 000 km – servis na 40 000 km

40 000 km – skupaj redni servisi

Stroški: (po 40 000 km)

Redni servisi

1000 km	80,50 din
5000 km	55,00 din
pri 10 000 km	187,50 din
pri 15 000 km	55,00 din
pri 20 000 km	332,50 din
pri 25 000 km	55,00 din
pri 30 000 km	186,00 din
pri 35 000 km	55,00 din
pri 40 000 km	331,00 din
skupaj redni servisi	1 337,50 din

Supertestni hrošč je prebil zimo „pod laternami“. Prav nalač mu nismo namazli kromiranih delov z zaščitnim premazom in laka v sedmih mesecih nismo ne polirali ne zaščitili. Končna ugotovitev – lak in krom sta kljub temu preživel super test brez sledov rja!

Drugo vzdrževanje:

Strošek upravljanja (silnik, zavisa, prva pomoci)	129,45 din.
1 meden.	19,00 din.
2 denarje	32,00 din.
Merjivo, parice, rezervoar na katerjih in vremi	
pedal za plin (z denarom)	23,00 din.
dolga plača 11	19,00 din.
1 denar za izmenjavo z množico in časom regresijem	2 426,00 din.
Merjivo, denar za izmenjavo	2 600,00 din.
gumice	11 450,00 din.
Merjivo do 40 000 kilometrov	19 640,75 din.
stroški na prevoženih kilometrih	
Merjivo, denar za izmenjavo in amortizacijo	28,11 per.
stroški na prevoženih kilometrih (merjivo, denar za izmenjavo, amortizacija, gume)	0,00 per.

(1) Servisi po predpisih tovarne. V ceno so poleg dela vračunani tudi maziva, olje in deli, ki so previloma zamenjani. Tako so npr. v stroških servisov na 20 000 in 40 000 km upoštevane tudi štiri nova svetka, platine itd.

(2) Ker smo avto dobili s 4975, vrnili pa s 40 000 prevoženimi kilometri, servisov na 1000, 5000, in 40 000 km ni opravil pri nas. Pri računanju pa smo jih upoštevali.

(3) Avto smo vrnili z prvimi gumami, ki pa so bile na koncu svoje življenjske dobe. Računal smo z nakupom posestnih gum Michelin ZX, ki so ta čas pri nas najpogosteje posaste gume.

(4) Račun z gorivom super

Avtomobil na katerem nastalo	cena prevoženega kilometra (meden. denarje, rezervoar, denar za izmenjavo in amortizacija)	cena prevoženega kilometra (meden. denarje, rezervoar, denar za izmenjavo in amortizacija in gume)
začetek 700	25,00 per.	11,00 per.
začetek 1000	40,00 per.	20,00 per.
Avto 1000 med	28,00 per.	8,00 per.
začetek 1000	22,00 per.	12,00 per.
začetek 1000	28,00 per.	14,00 per.
začetek 1000 med 2	28,00 per.	11,00 per.
začetek 1000	40,00 per.	17,00 per.
začetek 1000	28,00 per.	8,00 per.

Pri primerjavi cene prevoženega kilometra, ne pozabite na silno želostno resnico, da se vse iz dneva v dan draži in upoštevajte, da smo fička testirali že leta 1967, zastavo 101 pa leta 1971. Tekrat, pa do leta 1971 (marca) je stal liter goriva super 1,80 din., novičnega bencina pa 160 din. Do leta 1972 (marca) je bil liter po 200, celičnoma 180 din in „poskočil“ na 280, celičnoma 260 din. Popravek cene septembra lani je dal današnjo ceno 285 din za super in 225 za novični bencin – pa tudi tem cenam so dnevi že iteti. Drezile so se tudi cene rezervnih delov in mehanikov, kar upoštevajte pri primerjavi drugega stolpca, kjer cena goriva ni враčunana.

HVALIMO

Zelo dobra končna izdelava, dobra lak in krom

Nezahteven, trpežen motor

Dobra servisna služba: razmeroma poceni in kvalitetna, sodobne metode servisiranja

Majhna obraba gum

Dobre zimske lastnosti tudi brez ježevk

Karoserija brez ostrih robov zelo primerna pri pranju v avtomatskih pralnicah

Razmeroma majhna izguba denarja pri preprodaji

Priročna stikala in ročice

Dobri sedeži (z izjemami)

Udobne vzmeti

GRAJAMO

Razmeroma malo moči in prostora za ceno vozila

Len motor: zlasti slabii pospeški za sodobne prometne razmere

Gretje močno odvisno od teka motorja, potrebno neprestano uravnavanje

Zračenje samo skozi trikotna okenca, mučno zlasti poleti

V vlažnem in hladnem vremenu neizogibno rosenje šip

Pri potovanju več kot dveh oseb prtljažnik na strehi skoraj neizogiben

Pomik naslonjala sedeža (samo tri lege) ne zadovoljuje vsakega voznika

Slaba vidljivost vstran, nazaj in na desni prednji blatnik zahteva dober občutek voznika za zunanje mere vozila

Težaven vstop na zadnjo klop velja tudi za prtljažnik za klopjo

Zastarelo podvozje: hitra vožnja ovinkov zahteva veliko izkušenj, avto občutljiv tudi na bočni veter

Glasen motor